

NOTÍCIES BREUS DE L'INSTITUT AGRÍCOLA

Tot seguit us informem de les darreres actuacions dutes a terme per l'Institut Agrícola

Presentació d'al·legacions al projecte d'Ordre que modifica el control de la producció vitícola mitjançant la Targeta Vitícola

Com a representants de l'empresariat agrari, el Departament d'Agricultura ens va demanar parer envers un projecte d'Ordre que modificarà l'Ordre AAM/139/2011 que regula la targeta vitícola. Degut a l'impacte que la nova normativa pot provocar en la present campanya i en les següents, vàrem efectuar algunes al·legacions. Concretament foren:

- No ens sembla correcte que la targeta vitícola vulgui prendre com a referència la parcel·la vitícola, enfront al municipi, com és actualment. Des de fa temps el criteri seguit al Registre Vitivinícola ha estat de disgregar les parcel·les vitícoles segons varietats i anys de plantació, tot i tractar-se d'una mateixa parcel·la cadastral o del SIGPAC. Això comporta, sovint, que per a una sola parcel·la d'aquestes hi hagi diverses parcel·les vitícoles. Moltes d'elles acaben sent de reduïdes dimensions. Aquesta situació, a la pràctica, porta, problemes, doncs caldrà fer un viatge de remolc per cadascuna d'aquestes parcel·les vitícoles, malgrat no s'hagi emplenat. Per tant s'incrementen les despeses de la collita i del trànsit a les carreteres.

- Cal fer un estudi d'impacte de l'aplicació a la norma a les petites i mitjanes empreses (PIME), de conformitat amb el que estableix la normativa europea – per exemple la Comunicació a la Comissió Europea 7017/11 de 25/2/2011.
- No és necessari indicar el rendiment de cadascuna de les parcel·les vitícoles. Això no ho exigeix la normativa comunitària –Annex II del Reglament UE 436/2009– i aniria en perjudici, en base a la pròpia variabilitat de les produccions anuals, d'aquelles parcel·les que superin el màxim establert pel Consell Regulador. En canvi, si només es determina a nivell de municipi, es compensen les produccions i no afecta a la unitat administrativa definida.
- En compliment de la normativa de transparència, cal endegar un període d'informació pública i consulta als interessats, donats els canvis que es proposen i que poden afectar directament a les explotacions vitícoles.

Enviament d'una carta informativa als ajuntaments catalans respecte del projecte de creació de l'Agència del Patrimoni Natural

Durant els mesos de maig i juny hem dut a terme l'enviament d'una carta a la majoria dels Ajuntaments catalans. Se'ls informa del projecte de llei de creació d'una anomenada "Agència del Patrimoni Natural" o "Agència de la Natura". Malgrat que el coneixement que tenim encara és reduït, i no hi ha un text oficial, sí existeixen dades i comentaris respecte del seu contingut.

Hem cregut oportú enviar dita carta informativa per tal que els representants municipals dels ciutadans siguin coneixedors d'aquest projecte. Especialment perquè la referida Agència pretén erigir-se en el màxim òrgan descentralitzat que planifiqui i gestioni el medi natural, així com qui apliqui la disciplina ambiental sobre tot Catalunya. Agència que tindrà plenes competències per efectuar aquesta tasca que, com a poc, actuarà sobre més de la tercera part

del territori català que conformen els espais naturals protegits —Xarxa Natura 2000, PEIN o Parcs. Per la qual cosa l'abast de la mateixa és considerable. Però apart d'aquests, també actuarà sobre la majoria del territori, inclosos connectors ecològics, zones de seguretat dels parcs, àrees d'influència d'espais naturals o qualsevol altre territori on es cregui adient als seus objectius.

Entenem que l'afectació sobre les competències municipals serà total pel cas que dita Agència sigui, finalment, creada i posada en marxa. Especialment per tots aquells municipis que tenen tot o part del seu territori dins un espai natural o figura de protecció similar. De moment des de l'INSTITUT AGRÍCOLA hem endegat les nostres actuacions per tal d'aturar la seva creació, especialment en defensa de les activitats i propietats agràries en el medi natural.

El Recurs Contenciós Administratiu interposat contra els Estatuts del Centre de la Propietat Forestal i les seves eleccions segueix endavant

Recentment s'ha presentat la Demanda en el Recurs Contenciós Administratiu interposat per l'INSTITUT AGRÍCOLA contra l'aprovació dels Estatuts del Centre de la Propietat Forestal. Hi ha alguns dels apartats en els quals no hi estem gens conformes. I ara, amb la Demanda, els hem tornar a reiterar i defensat.

Especialment són tots aquells que afecten al règim electoral pel qual s'han de regir les eleccions per a conformar el Consell Rector del Centre. A mode de resum ens referim, bàsicament, a:

- Ús de conceptes jurídics indeterminats que donen lloc a interpretacions subjectives i no ajuden a la claredat del procediment.
- La possibilitat que organitzacions el pressupost de les quals es fonamenta en bona part amb subvencions públiques puguin ser elegibles. La dependència financera de les mateixes va en detriment, clarament, de la seva objectivitat i defensa dels interessos privats.
- El dret de vot l'ha de donar el propi instrument d'ordenació forestal, per la qual cosa, pel cas d'un sol instrument de propietats diferents, només ha de ser un sol vot, no un per cada propietari.

- Innecessarietat d'aportar avals per a presentar una candidatura. Aquest mecanisme no és gens habitual en els processos electorals i només genera una sobrecàrrega de feina als candidats que no té justificació.

Així mateix, segueix el seu curs, en un altre Recurs Contenciós paral·lel, la impugnació de la proclamació de les candidatures sorgides de les eleccions del passat desembre, a resultes de l'obtenció de les mateixes en base als Estatuts que tenim impugnats. No recorrem el resultat per estar en contra d'unes eleccions, sinó perquè creiem que el règim electoral no és just i tergiversa la realitat i representativitat del nostre sector.

L'INSTITUT AGRÍCOLA lluita per defensar una bona representació dels propietaris i empresaris forestals privats al Centre de la Propietat Forestal, enfront al nou contingut dels Estatuts que atribueixen la majoria de la representació a l'Administració. Sempre hem cregut en la forma i objectius del Centre, i no deixarem de creure-hi. Però la veu dels propietaris i empresaris agraris hi ha de prevaldre.

Presentació d'un recurs administratiu contra la resolució d'aplicació de mesures de control de la plaga del cargol poma al Delta de l'Ebre

Com a membres de la Comissió Tècnica de seguiment d'aquesta plaga, vam saber que el DARP havia redactat una Resolució per a l'aplicació de mesures de control. Ja que part del seu contingut no ens semblava correcte ni adient, varem interposar un Recurs de reposició davant la Consellera. El nostre desacord ve donat pels mètodes emprats, molts d'ells adoptats sense el consens adient ni cap assessorament tècnic. Els dos punts més importants en els que discrepem són:

- L'ús d'aigua de mar per lluitar contra el cargol poma, tot i ser efectiu en segons quins casos, no és infal·lible. Especialment quan l'experiència demostra que el cargol sobreviu a les zones on el freàtic està a menys de 40 centímetres, atès és capaç d'enterrar-se a una fondària suficient com per trobar la humitat necessària sense que l'increment de salinitat l'afecti. En aquests casos proposem prioritzar les mesures fitosanitàries alternatives a fi de cercar un millor resultat en la lluita contra la plaga.
- El pas de l'aigua de mar per unes infraestructures de reg que no estan preparades tècnicament per a això, comportarà greus perjudicis econòmics que

l'Administració ni vol reconèixer ni, menys, assumir-les. És més que reconegut i estudiat que per tal que un canal de reg de formigó—com ho són els del Delta de l'Ebre— no es vegi alterat pel pas d'aigua de mar, requereix d'un gruix mínim per a no malmetre's. I ens consta que no és el cas. Per tant, cal que s'estudiï detingudament els efectes que provocarà aquesta mesura de control de la plaga en tot el sistema de reg i quines mesures de correcció o prevenció s'adoptaran per a evitar-ho. En cas contrari el danys poden ser molt quantiosos i, fins i tot, no compensar el avantatge de la seva utilització per lluitar contra el cargol poma.

Des de l'INSTITUT AGRÍCOLA seguim treballant per eradicar aquesta plaga del cargol poma. Però també volem que es respectin i tinguin presents les grans inversions econòmiques que s'han dut a terme a la zona per establir unes infraestructures de reg que, ara, poden veure's molt afectades per l'aplicació de les mesures de control. Per tant, s'han d'estudiar molt bé els avantatges i desavantatges de dites mesures, i l'assumpció de les responsabilitats pertinents si no hi ha consens unànim en les mateixes.

Participació en la consulta pública de l'Estratègia Catalana de Patrimoni Natural i Biodiversitat i de la proposta de Pla d'Acció per 2017-2020

El Departament de Territori i Sostenibilitat va obrir un període d'exposició pública de l'Estratègia Catalana de Patrimoni Natural i Biodiversitat. Aquesta Estratègia ve a ser la planificació dels objectius per als propers anys respecte del medi ambient per al Departament i del qual dependran la resta d'actuacions i activitats que aquest dugui a terme. Alhora servirà per establir el **màxim instrument de planificació i ordenació ambiental català**, de conformitat amb el redactat del projecte de Llei de Territori que està actualment també en exposició pública, i del qual ens hem fem ressò en un altre article.

Donada la gran envergadura del que significa i representa aquesta Estratègia per les empreses i propietats agràries, varem presentar les nostres observacions, de les quals us en fem un breu resum:

- Els òrgans de gestió dels espais protegits han de respectar la propietat privada —un 80% del territori— i el dret a l'exercici de l'activitat econòmica. L'excés de regulació normativa comporta un increment notori de les restriccions i limitacions en les activitats i empreses agràries, facilitant així la intrusió i la sobreprotecció en el territori. No podem consentir la gestió pública d'espais privats sense la participació dels seus propietaris.
- Respecte de la protecció dels espais naturals s'ha de preveure la possibilitat que si un espai natural protegit, creat per evitar l'extinció d'una espècie animal o vegetal, arriba a aconseguir la recuperació de la mateixa, es pugui reduir o treure la protecció ambiental existent. Es dona per entès que la protecció ha de ser perpètua, i no hauria de ser això. L'objectiu és la recuperació i la presència de les espècies animals i vegetals que pertoquin en un espai. Però un cop aconseguit, ha de permetre's la compatibilitat de la protecció amb l'exercici de certes activitats econòmiques.
- Voler seguir hipotecant la tercera part del territori —declarats espais naturals protegits— no té cap mena de sentit ni justificació. I menys establint-ho amb grans espais que ni poden gestionar-se adientment, ni està justificada la majoria de les seves superfícies. I encara menor és la justificació de cercar una connexió ample entre tots els espais naturals protegits. En tot cas els corredors biològics han de ser això, connexions entre espais naturals protegits. Però d'una extensió prudent i que no condueixin a ser, al cap de poc, la reserva i ampliació dels espais naturals protegits, engrandint encara més la superfície protegida.
- S'han de replantejar tots els espais protegits, justificant-ho mitjançant estudis tècnics i científics previs, que demostrin l'existència real dels hàbitats i de les espècies que es volen protegir i de les mesures reals i eficaces a adoptar. Les delimitacions actuals són, a voltes, arbitràries.

- Estem en desacord amb la manifestació respecte que l'activitat agrícola —en la seva forma moderna d'intensificació i extensificació— és l'única causa de la modificació de la biodiversitat. Hem de recordar que l'activitat agrària és un sector econòmic productiu de primera necessitat —vital pel propi ésser humà— i que demès contempla i produeix nombrosos beneficis socials —manteniment de població al territori, diversificació de l'activitat— i econòmics —el sector agroalimentari és punter a Catalunya. Per tant, la visió negativa de la mateixa no ens sembla gens adient.
- Cal compatibilitzar els recursos agrorurals amb la conservació del patrimoni natural. Així com la inclusió de funcionalitat caracteritzant als forests com suport d'activitats econòmiques i productives. Estem totalment d'acord amb que s'afavoreixi la viabilitat i exercici d'una activitat econòmica en el territori forestal. Cal reconèixer i veure el territori rural com una font de recursos i activitats productives i rendibles, ja sigui dins el sector primari —obtenció de recursos— com del terciari —turisme rural, educació en el lleure, activitats físicoesportives, etcètera— com ambientals —embornal de carboni o protecció contra l'erosió. Hem d'aconseguir un sector agrari i forestal amb total llibertat de condicionants per a créixer i competir com a qualsevol altre sector econòmic.
- Recursos forestals com ara la biomassa, els bolets o la caça han de ser vistos com una oportunitat per generar noves activitats i rendiments econòmics, alhora que afavorir el manteniment de la població. L'Administració ha de dur a terme una regulació clara, permissiva i oberta d'aquestes activitats, i d'altres de similars, per a garantir-ne el seu exercici i promoció.
- Estem totalment en desacord amb la creació de l'Agència del Patrimoni Natural de Catalunya, si aquesta ha de configurar-se com un organisme protector i inquisidor de les activitats econòmiques al medi natural. Com ja hem anat manifestant s'ha d'optar per una visió oberta i de compatibilització de les activitats econòmiques al medi natural.
- S'ha de repensar el paper de l'Administració, reduint els tràmits i terminis que permeten desenvolupar les iniciatives empresarials. La legislació ambiental s'ha d'adaptar a les necessitats d'una activitat econòmica com la desenvolupada, per exemple, a les forests. No ha de suposar un impediment que eviti l'activitat econòmicament viable. I pel cas que es prohibeixin les tales, caldrà que s'indemnitzi la pèrdua d'aquest element patrimonial i empresarial.